

23 Μαρτίου 2020

Επιστολή Γέροντα Ιωσήφ (μετέπειτα Βατοπαιδινού) προς τους φοιτητές της Θεολογικής Σχολής του Τιμίου Σταυρού Βοστώνης στις ΗΠΑ

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Γέρ. Ιωσήφ Βατοπαιδινός](#)

Ο Γέροντας Ιωσήφ το 1961 στην Νέα Σκήτη

Διακόνημα:

Δημοσιεύουμε επιστολή του μακαρίου Γέροντα Ιωσήφ Βατοπαιδινού που είχε στείλει στους φοιτητές της Θεολογικής Σχολής του Τιμίου Σταυρού στο Μπούκλιν Βοστώνης το 1959 μετά από παράκληση κάποιου καθηγητή της Σχολής.

Πρέπει να αναφέρουμε ότι στην Σχολή δίδασκε τότε και ο π. Γεώργιος Φλωρόφσκυ. Επίσης να επισημάνουμε ότι ζώντος του μεγάλου Γέροντος Ιωσήφ του Ησυχαστού (ο Γέροντας Ιωσήφ Ησυχαστής κοιμήθηκε στις 15-8-1959) ζητήθηκε από τον υποτακτικό του μοναχό Ιωσήφ να γράψει αυτήν την επιστολή (κάτι σημαίνει αυτό).

Δεν πρέπει να ξενίζει τους αναγνώστες η γλώσσα της επιστολής γιατί γράφτηκε ακριβώς πριν 50 χρόνια που βέβαια τότε ήταν πολύ διαφορετική η καθομιλουμένη από τη σημερινή.

Άγιον Όρος - Μαρτίου 10, 1959

Προς την ευσεβή φοιτώσαν νεολαίαν της φιλτάτης ημών ομογενείας εν Αμερική, εν Χριστώ δε αγαπητοίς και γνησίσις αδελφοίς ημών εν Κυρίω χαίρειν,

Φίλτατοι, την από πολλού διακαήν ημών επιθυμίαν βλέποντες ήδη πραγματοποιουμένην, διατελούμεν διαρκώς ευχαριστούντες τον αγαθόν ημών Δεσπότην, ότι δεν εγκατέλειψεν ημάς απαρηγορήτους και εις τας τόσον κρισίμους και στείρας γενεάς. Ναι λέγω· και ιδού όπου και εις τα απώτερα μέρη της υψηλίου ευρίσκουμε ψυχάς στρατευομένας υπό την σταυροφόραν σημαίαν του Κυρίου Ιησού. Πόσον πτωχή θα είναι μία επιστολή ωσάν την ιδική μου δια να ερμηνεύσει την θεωρίαν αυτήν!

Την θεωρίαν αυτήν η οποία πηγάζει από το γλυκύτατον λόγιον του Κυρίου μας Ιησού Χριστού ως το επιστάγασμα όλων των επαγγελιών, διαρκώς ψιθυρίζει εις τα ώτα παντός κλητού της επουρανίου βασιλείας «Ιδού εγώ μεθ' υμών ειμί πάσας τας ημέρας έως της συντελείας του αιώνος» (Ματθ. 28,20). Η διαρκής μας επιθυμία όπου ανωτέρω περιγράψω είναι η εξής.

Ημείς οι ευτελείς απορφανισθέντες του κόσμου εκουσίως και παραμένοντες όπου και αν είμεθα χάριν του πρωταρχικού μας σκοπού, δεν ξεχνούμε, ουδέ προς ώρα τους αδελφούς ημών. Και όσον τις εξ ημών αποκτήσει θάρρος και παρρησίαν προς τον ηγαπημένον Ιησούν, τόσον και ο ζήλος του προς την του πλησίον αυτού ωφέλειαν αυξάνει. Ουδείς το κατ' εμέ, ώ φιλτάτη νεότης, εξ όσων εγεύσαντο των μυστηρίων της Βασιλείας των Ουρανών, ναι, ουδείς λέγω εκ των γευσαμένων καλόν Θεού ρήμα, δυνάμεις τε του μέλλοντος αιώνος δύναται να κρύψει δι' αυτών και να μη φωνήσει και προς τον πλησίον αυτού καθώς και ο Πρωτόκλητος μαθητής προς τον ηγαπήμενο σύγγονον αυτού. Αυτήν λοιπόν την επιβεβλημένην μας επιθυμίαν και τον σκοπόν όπου όφειλε να πράξωμεν αφ' εαυτών την βλέπομεν ήδη εις τα πρόσωπα Υμών, προηγουμένης της ιδικής μας προσπαθείας. Δικαιωμένη

λοιπόν είναι η ιδική μας χαρά.

Ο Θεός, ώ αγαπητοί, όστις τα ασθενή θεραπεύει και τα ελλείποντα αναπληροί, να επισκεφθεί την απαλήν σας ψυχήν και να σας διαπλάσει κατά την αγαθότητα Αυτού ίνα γένησθε σκεύη τίμια και εύχρηστα, πάσι τις μέλλουσι κληρονομείν σωτηριάν εις το παρόν στάδιον της ημετέρας ζωής. Υπολογίζοντες όμως και ημείς το ύψος της Υμετέρας και της εκ του Πατρός των Φώτων προς Υμάς εκλογήν σάς επαινούμεν ειλικρινώς. Και ποίον άραγε να νομίζεται αγαθότερον, ω φίλτατη νεότης, εις την παρούσαν Χριστιανικήν μας ζωήν, ει μη να αξιωθεί τις να άρει λίγον εκ νεότητος αυτού; Πλην όμως, ώ καλοί συστρατιώται, επει ουκ εν το καλώς άρξασθαι, αλλά και εν το καλώς επιτελέσαι έγγειται η αληθής φιλοσοφία, αρμόδιον είναι να καταβληθούν αι απαιτούμεναι ετοιμασίαι ίνα μη αποτύχωμεν του επιδιωκομένου σκοπού. Γράφομεν οι ευτελείς τας παρούσας εξ ειλικρινούς αγάπης και συμπαραστάσεως εις τον αναίμακτον υμών αγώνα, έναν μόνον έχομεν σκοπόν κατά τον θείον Απόστολον ίνα Υμείς τέλειοι ήτε. Θαρρόντες και πάλιν εις την υμετέραν αγάπην και ότι ανέχεστε ημών της αφροσύνης, τολμώ να σας υπομνήσω εκείνα όπου γινώσκετε προ πολλού, ελπίζοντας ούτω να συμβάλω εις την ευσεβή σας προσπάθεια.

Ας μη σας διαλείψει εις όλον σας το στάδιον, αλλά και ιδίως εις την αρχήν, ώ ευσεβής νεότης, ο φόβος του Κυρίου. Τούτου γαρ παρόντος, ουδείς κίνδυνος. Επί τω φόβω Κυρίου, εκκλίνει πας από κακού. Εάν το όντι αρχίσετε από τούτον τον φόβον τον εισαγωγικόν, όστις λέγεται και κολαστικός, θα καταντήσετε αισίως και εις τον τέλειον φόβον της αγάπης. Ούτω μας γράφουν οι όσοι πατέρες ημών, ότι όταν τις κατ' αρχάς φυλάττει τας εντολάς φοβούμενος τας τιμωρίας, ύστερον τας φυλάττει φοβούμενος μη λυπήσει τον ουράνιο Πατέρα, τον οποίον πλέον αγαπά. Ας μη σας λανθάνει, ώ νεότης, ότι η θέσις υμών είναι όπως γένησθε φως, λυχνία, ίνα λάμπει το φως υμών έμπροσθεν του κόσμου. Σεις θα είσθε άλας, ώ πόσας ιδιότητας έχει το άλας, και πόσον μάλλον το κατά Χριστόν και το κατά την Εκκλησίαν.

Υπολογίσατε, ώ νεότης, την ωφέλειαν αλλά και την πρόοδον, αλλά και την σπουδήν, προς τα καλά όπου δύναται να προκαλέσει ένας ευσυνείδητος και χρηστός ηγέτης μιας κοινωνίας, η οποία επιδιώκει κάτι τοιούτον από καιρόν. Σήμερον δυστυχώς, αυτή είναι η μεγάλη μάστιγα των κοινωνιών. Ας μη φανώ βάρος, εάν προτάξω το κατ' αυτάς ζέον παράδειγμα της ετέρας μου πατρίδος, με τον σεμνόν ήρωα Διγενήν. Την συνέχειαν γνωρίζετε και θεωρώ περιττόν να σας την επαναφέρω. Βλέπετε τί δύναται το καλόν παράδειγμα ενός αρχηγού; Και υμείς, ιδού όπου χάριτι της αυτής αξίας, εψηφίσθητε εκ της άνωθεν προνοίας του Θεού. Τα άνω λοιπόν σκοπείτε, τα άνω φρονείτε, όπου Χριστός εκ δεξιών εστί του Πατρός. Ίδετε τι κατορθώνει η ανδρεία, η επιμονή, η ελπίς, η αφιλοκέρδια, η μετριοφροσύνη, η αφοσίωσις προς το καθήκον; Καθένας από σας, με την δύναμην

της θεωρίας του, ας υπολογίσει τας συνεπείας μιας κατά Θεόν τοιάυτης θυσίας, την οποίαν ο γηραιός Γεώργιος Γρίβας προσέφερε προς την πατρίδα του και θα συμπεράνει τότε, πόσον η ιδική μας δύναμη και ενέργεια πρέπει να είναι υπερτέρα ως πνευματική. Μα είναι και το άλλο. Αι θυσίαι του κόσμου τούτου, όσο και αν επιτύχουν, διαρκούν μέχρι του θανάτου ημών και έπειτα παράγει το σχήμα του κόσμου τούτου, πλην όμως, η ημετέρα και προς το παρόν εστί περίδοξος και εν τω μέλλοντι ασυγκρίτως τελειότερα και διαρκής.

Περαίνοντας την ταπεινήν μου υπόμνησιν, ω φίλτατοι και αγαπητοί, προσθέτω και τα εκ στόματος των πνευματικότερων προσώπων όπου ε γνώρισαν και πείραν της πνευματικότητος αυτών έλαβον πολλήν. Αυτοί οι μακαρίται πάντοτε μου έλεγαν ότι τα απαραίτητα και κυριότερα κεφάλαια όπου οφείλει να κρατήσει ο κληρικός και εν γένει κάθε άνθρωπος χριστιανικής ηγετικής τάξεως είναι η σωφροσύνη και η αφιλαργυρία. Έκτοτε οπού υστερήθην της παρουσίας των θεοφόρων αυτών ανδρών, δεν παύω καθ' εκάστην να αναπολώ τας παραγγελίας αυτάς και να τας επικυρώνω καθ' εκάστην με νεοτέρας διαπιστώσεις ότι όντως εισίν αληθείς.

Έχοντες και υμείς μεθ' εαυτών τα άνωθεν εφόδια και όσα άλλα απαιτεί η υμετέρα στρατιά αγαπητοί αδελφοί, θαρσείτε και μη φοβείσθε. Όντως γαρ, «μείζων εστί ο εν ημείν ει ο εν τω κόσμω» (Α' Ιω. 4,4). Αλλά και ημείς οι ευτελείς, εάν μας επιτρέψετε, δεν κοπιάζομεν να συμπορευόμεθα μεθ' υμών εις την στενήν και τεθλιμμένην οδόν, την άγουσαν εις το πέρας του όλου σκοπού, διά των πτωχών μας επιστολών και υπομνήσεων, και ει τι έτερον εξαρτάται από ημάς.

Η Χάρις του Κυρίου ημών η και εκ των αφανών και μικρών μεγάλη εργαζομένη να ενισχύσει υμάς εις τον προκείμενον αγώνα. Αμήν.

Ασπάζομαι υμάς όλους εν Χριστώ.

Με αγάπη, ο μικρός Ιωσήφ.